

Bölcs-balga, boldog-boldogtalan ember

Életminőségünk őrzése, javítása és rontása

Nagy Jenciklopédia - 3.

Írta: Jenő

2014. március 24. hétfő, 14:05 - Módosítás: 2014. március 30. vasárnap, 07:28

ABCD

Nagy Jenciklopédia -3.

Tóth Árpád

Meleg van

Szervác, Pongrácz, Bonifác, ah,
Tekintetes fagyos szentek,
Ehhez a fene meleghez
Mit szólnak Önök s kendtek?

Már a lüszter is oly súlyos,
Mint az asztrakán felöltő,
És oly elviselhetetlen,
Mint Szula, a drága költő.

Most díszlik virányainkon
Az ugorka s a poloska,
És a nyári ünnepélyek,
Ajaj, ott kinn a Dobosba.

Az Erzsébet-ünnepélyen
Lelkem íme elandalog,
Mennyi hab és hány unalom,
S mennyi Farkas Imre-dalok!

Öt szál vendég zajong hévvel,
Minő siker! S szíven mar a

Világhírű Veres Tóni
Világhírű zenekara.

És a mozi is most bódít,
A filmen alpesi képek,
Viszont lent a nézőtéren
Izzadt barátnőmre lépek.

S kint az utcán mily illatos
Vasárnap a cseléd-korzó,
Mint egy Szávay-távirat,
Izléses és szívet-orzó.

S szebbnél szebb a nyári divat,
Legszebb a szép mungó-truppon
A szájkosár, s Tisza Pistán
A szép svájfolt kényszerzubbony.

S por van, s csend lógatja lábát
A szent Csokonai-körön,
Mely most nem irodalmizál,
S ez a legfőbb nyári öröm.

Írta: Jenő

2014. március 24. hétfő, 14:05 - Módosítás: 2014. március 30. vasárnap, 07:28

★

Szellemhatalmi kis-nagy pozíciók A-Z

(ahova sok „zsidó” honfitársunkat beüldözték,

vagy ahova a tehetségük, rátermettségük juttatta őket)

(tan)könyvíró – (tan)könyvkiadó

díjalapító – díjademányozó

életvezetési tanácsadó

építész – várostervező

filmproducer – filmrendező – filmforgalmazó

filozófus, esztéta, kritikus

fő-könyvtáros – könyvterjesztő

főpap, teológus, igehirdető

karmester, zeneigazgató, szólista

képzőművész – műpártoló – galériás

kommunikátor, szóvivő

kulturális menedzser

kultúrpolitikus - oktatáspolitikus

kurátor – pályázatkíró/elbíráló

kül- és belpolitikai újságíró

lapkiadó – lapszerkesztő – főmunkatárs

mecénás és szponzor

műgyűjtő – megrendelő

nevelési tanácsadó

párttanácsadó, kampányfőnök, beszédíró

politikai rendőr - titkosszolgálati szakember

programszervező-rendező

pszichológus – pszichiáter

rádióelnök, rádiós újságíró

régész, történész, jövőkutató

reklámszakember – arculattervező – PR

sportújságíró – sportdiplomata

színi direktor, vezető színész

szociológus, politológus, közvélemény-kutató

tévés műsorszerkesztő – műsorvezető

történelem- és magyartanár

tudományos intézetvezető, főmunkatárs

zeneszerző és szövegíró

stb. stb. stb.

*

Egyik – másik

Az egyik kitalálja, megalkotja, megkomponálja,

Megírja, propagálja, előadja, feldicséri, „kritizálja”,

Reklámozza, kanonizálja, a riválist pocskondiázza,

Műsorra tűzi, színpadra alkalmazza, megrendezi,

Fő-szerepel, nyilatkozik, kitünteti, díjazza,

Riportot készített róla, terjeszti, árusítatja stb.

A másik takarít, termet őriz, zongorát cipel,

Díszleteket tologat, világosít, statisztál,

Közönséget toboroz, jegyet és újságot árul,

Öltöztet, sminkel, befűt, kávét főz, ajtót nyit,

Asztaloskodik, villanyt szerel, tüzet olt, tapsol,

Szórólapot osztogat, felszolgál, gépel, sofőrködik stb.

*

ARANY JÁNOS

A POLOSKA

Rímes próza

Makámát írni - mint Abu-Mohammed Kazim Ben-Ali Ben-Mohammed Ben-Othman *Hariri* - nem tréfa dolog; - annyi, mint: repülni gyalog, - s ki egyszer ebbe fog - nagy veszedelem érheti: - lábát izibe megütheti, - orrát is betörheti. Mindazonáltal én megkísértem, - uttörőnek bukni is érdem; - aztán meg nem szabad-e, kérdem - prózát versben írni - már így ni! - mikor annyi verset írnak prózában - a két nemes magyar hazában, - de kivált mostanában!

No tehát a csimaz vagy poloska - legyen lelkesedésem pocka, - a tárgy legalább nem ócska; - pedig ez is tesz valamit nálunk - hol

annyi az ütött-kopott - nem mondom: lopott - hogy csupa zsibvásárban járunk. - Aztán hisz tárgyam elég klasszikai: - szúnyog, csimaz egymásnak vérrokonai, - s ha Virgil az elsőt megénekelte, - Poloska, jövel te! Van egy, ki millió, - az ő neve légió; -- eredetileg szőke faj, - mint a vaj; - de ha más ég alatt meghonosul, - mások vérén megpotrohosul: - barnára fajul akkoron - mint a csöpp-entett... korom. - Világosság élő magzatja - Kánt is megmondhatja [\[1\]](#) - de szereti a sötétséget - filantrop céljai végett. - Külsejét ami nézi, - rajta ugyan kevés a vitézi, - arca penészesen úriás, - termete sem igen daliás, - háta pedig kifelé görbe, - karcsúsága átmegy a körbe, - noha páncéllal is bír - mint egy kűrazir - evvel azonban nem mellét fedezi, - hátát védelmezi. - Van továbbá neki jó fegyvere, - csípni, szúrni ugyan tud vele, - hanem amivel ellenséget űz, - nem annyira fegyver, mint a... búz. - Egyik erénye a háziasság, - nincs vérben a zajos vigasság, - nem zavar egykönnyen rendet, - nem tör csendet; - természete birkai békes, - türelemmel ékes, - oly józan, oly éber, - mint egy héber. - Éji magányban, rejtve működik - tízről circiter ötig, - feláldozza szende nyugalma - nem is üt semmi lármát, - virrasztja az emberiség álmát. - Nappal azonban visszavonul, - (gondolom: ír, tanul,) - önlelkibe mélyed, - keresi a rejtve levő mélyet - mint egy filozóf. Ah - nincs kerevet, szófa, - nincs ágynyaladék - vagy falhasadék - oly mélyen magassan - hova ő be ne hasson, - mit föl ne kutasson. - Különösen tetszik neki - minden ami régi, - vagy ahhoz privát gusztusa, - ő annak született antikvarius. - Gyönyörködik a művészetben, - festett szobában, képkeretben - nagy hajlamot érez rája, - van saját műiskolája, - s ha eljön az est - ő maga is fest. - Hát még minő kedélyes! - kivált mikor éhes, - szárnyával arcod gyöngén legyezi - mialatt véred veszi. - Sohasem ereszkedik nyílt csatába, - ha kergeted, gyors neki a lába, - eltűnik egy perc alatt - mint villám s gondolat; - de legott visszatér, - noha engedelmet se kér, - gallérodba ragad, - s "eszi a nyakad" - aztán megint ill'a - berek! mint az ügyes guerilla, - meglapul az egész kamarilla. - Túl szerénység neki nem kenye, - nem várja, hogy híják szépen: gyere! - hova egyszer vendégül beférkezik, - onnan ugyan szűrit többé ki nem teszik. - Egyébiránt nagyvárosban született, - lenézi a nomád életet; - paplan alatt jobb szeret hálni - mint rusticálni. - Hazája művelt Európa, - szerelmes a civilizációba; - s míg honn marad a tábor törzse, - mindig elébb nyomul előrse - szárazon úgy, mint vízen át; - neki találták fel a gőzmasinát: - nyugat felől keletre vándorol, - békésen hódít, még nem is porol. - Mint polgár: kozmopolita, - ő nem mondja: "si est vita - non est ita"; - hanem megindul apraja, véne - hazát keresni ott "ubi bene". - Bú nélkül hagyja el az ősi lakot, - és mint madár ha elejt egy fűmagot - dúsan tenyész föl a meddő kopár: - csimazból is elég egy pár. - Kiválóan ügyes telepedő: - ha egyszer ráülhet, övé a lepedő, - lepedővel az egész nyoszolya, - aztán a ház

Írta: Jenő

2014. március 24. hétfő, 14:05 - Módosítás: 2014. március 30. vasárnap, 07:28

legkisebb zugolya; - pár nap múlva hemzseg a gyarmatos, - ha nem tetszik, pusztuljon a lakos! - Nincs korlátozva, bizonyos geogr. fokig, - minden klímát azonnal megszokik, - s ne félj, hogy elszökik! - nem háborgatja ily könnyelműség, - jelleme a ragaszkodó hűség. - Bármely idegen elembe' - teszi magát otthonos kényelembe, - ősi szokásit el nem hagyja, - vérit soha meg nem tagadja, - nem alkalmazza senkihez magát: - aki vele van, tűrje a szagát! - Legörömetesebb útfélen tanyáz - hol fogadó van, vagy más efféle ház, - és, mint jámbor apáink régen - kapva kaptak az új vendégen: - mindenki iránt megelőző, - vele bételni se' győző. - Így terjeszti dicső fáját, - viszi a civilizáció zászlaját - őrszemeit előre kitolva; - hátrál előtte barbárság, bolha, - ez kénytelen el-eblábóni: - "veteres migrate coloni" - s megújul a világ, ez az ócska, - no tehát: for, ever, poloska!...

[*] Kant a poloskák szaporodását a világosság befolyásának tulajdonítja; ezért hálószerkezetének ablaktábláit nappal sohasem engedte fölnyitni.

(Heine) - A. J.

*

Hiány - fogyatékoság – megfosztottság

Nincsen se istened, se hazád, se otthonod

Nincsen apád, se anyád, se Istened, se Hazád

Nincs protekciód

Nincs hátszágod – nincsenek támogatóid

Nincs senki, aki feltétlenül szeret

Ha mész az úton lefele, senki se mondja, gyere be

Nem takar be senki, ha elszunyókálsz

Nem ismered a gyógynövények használatát

Nem ismered néped közmondáskincsét

Nem tudod megvédeni magad

Nem vagy tisztában az érdekeiddel

Nem tudod megfogalmazni, mit szeretnél

Nem veszed a fáradságot, hogy...

Nem vagy csapatember, csapatjátékos

Hiányzik belőled a teremtményi alázat

Nem tudod betartani a játék szabályait

Nem tudsz fára mászni, árkot ugrani

Nincs egyensúlyérzéked

Nincs bringád, nem tudsz kerékpározni

Nincs olyan lány, aki neked akarna tetszeni

Nincs olyan lány, aki neked tetszeni

Nincs a gyerekednek testvére, eltaktikáztad

Nincs kicsid, csak kocsid

Nincs szabadságod – vesztesre ítélték

Nincs vagyonod - elkártyáztad

Nincs becsületed - elveszítetted

Nincsenek szép emlékeid

Nincs ügyvéded, jogtanácsosod

Nincs kilátásod, nincs perspektívád

Nincs nótád se örömrre, se bánatra

Magadnak sem szoktál énekelni

Nincs jó énekhangod

Nincs akaratod, így nem repít, csak vonzol a sors

Nem tudsz a sorsodba belenyugodni

Nem tudsz veszteg maradni

Nincs önkritikád

Soha nem vagy elégedett

Nincs szellemi iránytűd, csillagod

Nincs lelkivilágod (vagy ha van, az sötét)

Nincs teherbírásod, munkabírásod

Nincsen se kutyád, se macskád

Nem tudod, hogyan kell a kerted művelni

Nem ismered a honi flórát és faunát

Nincs saját, házi víz- és energiaforrásod

Nem rendelkezel élelmiszer tartalékokkal

Nincs igazságérzeted - ítélőképességed

Nincs benned irgalom, csak a szigor

Nincs ünneplő ruhád - lelked

Nincs egy használható kerékpárod

Nincs kedved semmihez

Nincs affinitásod a dologhoz

Hiányzik valamelyik végtagod

Nincs piacon eladható árud, szakértelmed

Nincs lelkiismereted – vagy elaltatod

Nincs vészjelző „készüléked”, ha félrelépsz

Nincs rend a fejedben és a házádban

Nem tudsz táncolni, ha nincs ott a kályha

Nincs táncpartnered

Nincs szerencséd

Nincs érvényes jegyed, belépőd

Nincs rálátásod a helyzetedre

Nincs bankbetéted, se a bankban hiteled

Nincs hitele a szavaidnak

Nem tudsz kamatos kamatot számolni

Nincs józan eszed, ítélőképességed

Nincs tartalékod, máról-holnapra élsz

Nincs, aki simogasson, masszírozzon

Nincs búvóhelyed, mentsvárad

Nincs tekinteted, csak üveges szemek

Nincs arckifejezésed, mimikád

Nincs finomhangolású vevőkészüléked a Zenére

Nincsenek gyökereid, ide-oda fúj a szél

Nincs közéleted, mintha el lennél tiltva

Nincs egy kis zugod, kuckód, ahova elvonulhatsz

Nem szeretted meg a táncot, úgyis nézel ki

Nem tudsz engedni, kénytelen vagy szenvedni

Nem hiszel a Jóistenben, marad a Rossz

Nincs egy rongyod, amit felvehetnél

Csak azért nem hűtlen, mert fél a lebukástól

Nem tűröd a munka monoton részét

Nincs jó szél, ha nincs meg a cél

Nem viseled el az igazmondó barátokat

Nem tudsz betelni a hízelgő szavakkal

Nem akarod firtatni az önámításaidat

Nem tudsz kimászni a gödörből

Nem mersz kiállni szellemi párbajra

Nem tudod legyűrni a betegséget

Nem jó az arcmemóriád

Nincs elegendő képzelőerőd

Meghalni nincs időd

Nem gondol merészet, nem teszi rá éltét

Nem adsz hálát az új nap ajándékáért

Nem férsz a bőrödbe

Nem tud különbséget tenni: megalkuvás/kompromisszum

Nem kérsz, vagy nem fogadsz meg jótanácsokat

Nem tudtál időben élettársat választani

Nem hallottad meg az elhívásodat

Nem ismered az őseidet és nincsen utódod

Nincsen, aki kezességet vállalna érted

Nincs magadhoz való eszed

Nem temeted/gyászolod el halottaidat

Nem tudsz szabadulni a bűntudatodtól

Nem hiszel az igazmondó tükrödnek

Nem indulsz/érkezel időben

Nem bízik a bajtársában

Nem látsz, nem hallasz, nem beszélsz

Nem bírsz magaddal

Nem adsz és nem kérsz kölcsön

Nem tiszteled az őseidet

Nem tudsz tanulni gyerektől, állattól

Nem kell korán, nem talál aranyat

Nem becsüli a kicsit – nem érdemli a nagyot

Nem okul a saját kárán

Nem ad semmit sem írásban

Nem látja be, ha hibázott

Nem tudja, hol van

Nem cseréli a fehérneműjét

Nem mossza ki a ruháját

Nem mosakszik

Nem tud parancsolni a kutyájának

Nem tudja fegyelmezni magát

Nem hívsz senkit, nem mész sehova

Nem írsz, nem kapsz levelet

Nincs humorérzéked – nem nevetsz a viccen

Nincs hol hálnod

Nincs mit enned, innod

Nincsenek evőeszközeid

Nincs hajlékod

Nem tudod visszatartani a vizeleted

Nem teljesíted a napi kötelességet

Nem bírsz nyugton maradni

Nem tud mértéket tartani

Nem tudja tartani a száját

Nem tud időben lefeküdni/felkelni

Nem ért idegen nyelven

Nem érti a célzást

Nem találja a megfelelő kifejezést

Nem jut szóhoz

Nincs türelme várni a kivirágzásra

Nem érez illatot, csak szagot

Nem éri el a legfelső polcot

Nem meri megcsókolni a lányt

Nem épkezláb

Nem épeszű

Nem következetes

Nem látod a fától az erdőt

Írta: Jenő

2014. március 24. hétfő, 14:05 - Módosítás: 2014. március 30. vasárnap, 07:28

Nem látsz át a szitán

Nem tudod a neved

Nincs egy fityinged se

Stb. stb. stb.

*

OSZTÁLYTALÁLKOZÓ

Írta: Jenő

2014. március 24. hétfő, 14:05 - Módosítás: 2014. március 30. vasárnap, 07:28

Húszéves érettségi találkozóra készül az osztály.

Tanakodnak, hol ünnepeljék meg.

Egyikük javasolja:

Menjünk a Fekete Bikába,

ott bomba csinos pincérnők vannak!

A többiek buzgón helyeselnek:

- Remek ötlet, menjünk!

Harmincéves találkozóra készülnek,

ismét gondolkodóba esnek:

Hová menjünk, hová menjünk?

Egyiküknek eszébe jut:

Menjünk a Fekete Bikába,

ott hatalmas adagokat szolgálnak fel!

Kitűnő ötlet, menjünk!

Negyvenéves találkozó előtt újra töprengenek,

hol kéne megünnepelni.

Menjünk a Fekete Bikába,

Írta: Jenő

2014. március 24. hétfő, 14:05 - Módosítás: 2014. március 30. vasárnap, 07:28

ott kímélő ételeket is lehet rendelni!

Hogy ez nem jutott eszünkbe! Persze, menjünk oda!

Az ötvenéves találkozó is elérkezik.

Hát most hová menjünk?

Menjünk a Fekete Bikába, oda kerekesszékekkel is

simán be lehet jutni!

Jaj, de jó, menjünk oda!

A hatvanadik évforduló előtt éppúgy tanakodnak.

Mit gondoltok, hová menjünk?

Menjünk a Fekete Bikába.

Hű, de jó, ott még úgysem voltunk soha!

*

Petőfi Sándor - Szerelem és bor

Azt mondom, amit mindig mondok:
Ne háborgassanak a gondok,
Ne háborgassanak bennünket!
Legyen vidámság, tréfa, nesz;
Ifjak vagyunk és ifjuságunk
Idő jártával odatesz.

Járjunk a szerelem kertében,
Virág ott nyílik minden lépten;
Ha meg talál tüskéje szúrni:

Írta: Jenő

2014. március 24. hétfő, 14:05 - Módosítás: 2014. március 30. vasárnap, 07:28

Illatja gyógyulást szerez.
Szeressünk! mert erőnk szeretni,
Idő jártával odatesz.

Midőn a szerelem kertében
A nap tikkasztón süt az égen:
Térjünk hűs árnyékú lugasba
A borgyümölcs tőkéihez.
Igyunk! pénzünk van, hátha pénzünk
Idő jártával odatesz.

E kép a legszebb élet képe;
Adjunk érette bút cserébe.
Mint fellegekre a szivárvány,
Reánk mosolygani fog ez,
Ha majd derengő ifjuságunk
Idő jártával odatesz.